

Din , güzel ahlakın oluşmasını sağlayan ilkelerden oluşur .Kişiyi bilinçli kılan tam da bu ilkelerdir. Bu bilincin merkezinde ise, “ mehafetullah / haşyetullah” vardır. Tercülerde “ Allah’tan korkmak” olarak yerini alan bu kavramlarını, bilinen basit bir korku üzerinden anlamak, eksik ve hatta yanlış olur .Bu öyle bir korkudur ki insana en büyük özgürlüğü sunar. O’ndan başka Rab tanımamak, O’ndan başka kimseden korkmamak; ama O’na has ve O’ndan hareketle bir hayat sürdürebilmek.....Bu yaklaşım, doğaya, canlı cansız tüm varlığa, küçücük bir zarar vermekten daha sakınmayı, yaratılışa ve yaratılana gerekli ihtimamı gösterebilmeyi ve “ kul hakkına “ riayet etmeyi zorunlu kılar.

Korkmak mı, sevmek mi tartışmaları yapılır. Her iki kavramın da birbirini tanımladığını veya birinin diğerini zorunlu kıldığını söylemek yanlış olmaz. Çünkü “ aşkın” bir varlıktan bahsediyoruz ve her iki kavra da Allah’a “ bağlılık “ çerçevesinde ele alıyoruz. Her şeyden önce, insan “ acz “ varlığıdır. Bunu en çok da bağlandığı Yüce Varlık karşısında hisseder. Bu duygu, hayreti, hayranlığı, teslimiyeti, sevgiyi ve elbette korkuyu beraberinde getirir. Bunlar yoksa ne kadar sağlıklı bir Rab- kul ilişkisi vardır. Tartışılır. Allah ile kul arasında hiç bitmeyen bir diyalog söz konusudur. Daha doğrusu, bu diyalog olmalıdır ki esas zemin oluşsun.... Aksi takdirde, yüzeysel, kuru bir sözden bahsedilir.

Korku kavramını, farklı bağlamlarda ele almak mümkündür. Yükseklik korkusu, yılan korkusu, akrep korkusu, düşmandan zarar görme korkusu vs. Bu korkular bize savunma ve korunma ihtiyacı getirir. Bir de, ölümden korkmak, gelecekte korkmak, karanlıktan korkmak, başarısızlıktan korkmak gibi anlamsız korkular vardır.

Dünyevi diyebileceğimiz, insana huzursuzluk veren, acı çektiren sürekli tedirginlik oluşturan, patolojik ya da insanı kendine yabancılaştıran her türlü korku, Allah korkusuyla ber taraf olur. Bu korku insanın bünyesine, ahengi, dengeyi ve bütünlüğü sağlayacak koordinatları yerleştirir. Her türlü nimeti borçlu olduğu Rabbine karşı büyük bir sorumluluk taşımak ve bu bilinç içinde yürekten teslim olmaktır. İman. Allah korkusu ise, bu imanı, bu sorumluluğu gereği gibi taşıyamama endişesi ve titizliğidir .Ayette..;

“ Ey iman edenler! Allah’tan korkmaya yaraşır biçimde korkun. Müslümanlar olmanın/ Allah’a teslim olmanın dışında bir hal üzere sakın can vermeyin “(Al-i İmran/102) buyrulur.

İman, korku ile bağlantılı ise, bu korku, soyut bir korku, bir bağlantı şekli midir? Nasıl açığa çıkacaktır ve neyle kendini gösterecektir.? Allah’tan korkuyoruz derken neyi kastediyoruz? Kendisine yaraşır yaraşır bir biçimde nasıl korkacağız?

Tam bu sorular ışığında iki hususun altını çizelim: ilki; kur’an’ın, zihinlere yönelik uygulamak istediği temizlik dikkate şayandır. Yaklaşıtırcılar, aracılar, yardımcıları olarak görülebilenler üzerinden ortaya koyduğu yaklaşımda, kalın kırmızı çizgileri vardır ve kestirip atar.

Kur’anın Allah’ı, kendisine muhatap olarak seçtiği insan ile kendi arasında, kimseyi ve hiçbir şeyi aracı kabul etmez. Bu elçisi dahi olsa: “ Beni, yarattığım kişiyle baş başa bırak” (Müddessir/11)

Allah korkusu ilkedir/ilkelerdir.Yani yapılacak bir işin, bir davranışın; ahlaki, hukuki prensiplere dayandırılmasıdır .Halk arasında kullanılan tabirle “ kitabına uydurulması” değildir. Bu korku yerleşmediği ve yaşanmadığı sürece, rüşvetin adı komisyon olur. İhale akrabaya ya da yandaşa kalır.Hakkaniye ve adalet “ vaaz” larda vaizlerin söylemlerini süsler.

Bugün yeryüzü insanlığı, kanla, hırsıyla, doymazlıkla, savaşla debeleniyorsa gözden geçirilmesi gereken baş olgudur. “ Allah korkusu “ “ Allah türk milletine bir daha istiklal marşı yazdırmasın, “ diyen, milli şairimiz Mehmet Akif veciz bir şekilde anlatır bu korkuyu,

“ Ne irfandır veren ahlaka yükseklik, ne vicdandır

Fazilet hissi insanlarda Allah korkusundandır”

Kalın sağlıcakla!

ÇIKARLAR ALLAH KORKUSUNUN ÖNÜNDE OLMAMALIDIR

Çarşamba, 08 Temmuz 2020 07:09 -
